

fer sig ude og hjemme, maaskee understøttet af Begivenhederne i Europa, og maaskee understøttet, fordi den ligesaa meget frygtes som misundes, da kunne blive urokket i dens væsentligste Bestemmelser, hvorpaa den i Danmarks Riges Grundlov er bygget, og ved hvis Forandring denne Lov vil blive faa godt som betydningstøs? Men jeg skal nu ikke videre forsøge disse Betragtninger; jeg vender mig til den Forespørgsel, jeg med det høitærede Things Samtykke har tilladt mig til det høitærede Ministerium: Naar agter Ministeriet at meddele Thinget de Oplysninger, der skulle retfærdiggjøre den sidste Meddelelse angaaende Ordningen af Forholdet imellem de forskjellige Statsdele, og det er paa denne Forespørgsel jeg nu tør forvente det høitærede Ministeriums Svar.

Premierministeren: Naar jeg seer hen til Ordfoiningen i det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand, der nu talte, har stillet til Ministeriet, saa kan jeg ikke fordølge for mig selv, at den blotte Ordfoining indeholder en Anklage (Ja!): „de Oplysninger, der skulle retfærdiggjøre den sidste Meddelelse angaaende Ordningen o. s. v.“ Ministeriet er sig bevidst og veed, at Kongen i Bekjendtgørelsen af 28de Januar ikke har overskredet sin Ret og Myndighed, Ministeriet er sig bevidst, at det ved at tilraade Kongen denne Bekjendtgørelses Indhold, ikke har overskredet sin Ret og sin Pligt (Jo!); men Ministeriet kan forstaae, at der er Noget, som skulde retfærdiggjøres, sendogsaa naar man stiller sig paa det Standpunkt, paa hvilket Ministeriet staaer, i at tilraade Kongen at udstæde denne Bekjendtgørelse; det skal nemlig retfærdiggjøres, at Kongen har seet sig istand til at udstæde denne Bekjendtgørelse, at Kongen, efter at Kongens Regjering nu i samfulde 4 Aar har havt at kæmpe mod Oprør og Bold, har havt at kæmpe mod Fordringer af hvist forskellig Beskaffenhed, stude mod Landets Ret, har seet sig istand til af sin egen Bevægelse at udstæde en Bekjendtgørelse, hvis Indhold sandelig ikke vilde have borttaget Krigens Aarsag i den Tid, Krigen fandt Sted. Kongens Mening om at kunne gennemføre Bestemmelserne i sin Bekjendtgørelse af 28de Januar d. A. ligeover

for de Magter, der tidligere have staaet fjendtlig mod ham og have gjort ganske anderledes Fordringer til ham end de, som her ere fyldestgjorte, Kongens Mening om at kunne gennemføre denne Bekjendtgørelses Indhold, den maa være begrundet, og Begrundelsen heraf, det er det, som jeg vil kalde Retfærdiggjørelsen af Foranstaltningen. Denne Begrundelse maatte ske derved, at man fremlagde Actstykker, som godtgjorde, at de, som tidligere have været Kongen fjendtlige og tidligere have søgt at trykke Kongen til Foranstaltninger, som Kongen ikke vilde, at de nu modtage Kongens her bekjendtgjorte Billie; disse Actstykker kunne fremlægges til sin Tid, og jeg skal ikke her foresgribe det Spørgsmaal, om de skulle og bør fremlægges, jeg vil blot sige, at de kunne ikke fremlægges nu; thi Resultaterne skulle først sees, de Resultater, som Kongen venter — en Forventning, uden hvilken han ikke havde udstædt sin Bekjendtgørelse. Hvilke disse Resultater ere, det ligger i Grunden for Enhvers Nie. Det første Resultat maa naturligviis være det, saaledes kan Enhver sige sig selv, at Ingen raader i Kongens Lande uden Kongen selv, jeg mener af fremmede Magter, Dette Resultat venter Kongen ligefrem, men det er ikke indtraadt endnu, og det kan ikke være indtraadt endnu, naar der sees hen til Datoen af Kongens Bekjendtgørelse. Naar det indtræder, naar forøvrigt de Ting indtræder, som Kongen venter, som Kongen regner paa, saa vil det være Tid, at Ministeriet spørger sig selv: bør de Actstykker, der have ledet Ministeriet og indeholde Retfærdiggjørelsen for, hvad Ministeriet har tilraadet Kongen, fremlægges for Thinget, eller bør de det ikke. Mig, som Udenrigsminister, skal det være en Glæde at fremlægge Alt saa fuldstændigt som muligt, hvis Forholdene tillade det.

Saaledes har Sagen filllet sig for mig, naar jeg seer hen til Spørgsmaalets egen Affattelse; anderledes stiller Sagen sig, naar jeg seer hen til den Motivering, som Spørgsmaalet er givet af den ærede Rigsdagsmand. Der fremtræder Anklagen endnu tydeligere, og jeg kan altsaa ikke fordølge for mig selv, at jeg nu fra et andet Synspunkt skal retfærdiggjøre det, som er skeet. Hvad er da skeet